

(A város vezetésének a nyilatkozata.)

A város megszállása ügyében kérdést intéztünk dr. Dettre János kormánybiztoshoz, aki így nyilatkozott:

— Ennek a megszállásnak nem politikai, hanem kizárólag stratégiai okai vannak. Én nem félek attól, hogy a város lakossága és a francia katonák között a legnagyobb összeütközés is előfordulhatna, mert a magyarok és a franciák között sohasem volt gyűlölet. Jóbaráti érzéssel fogadjuk őket, bármennyire elszomorító is, hogy a multak büne miatt erre a megszállásra sor kerülhetett.

Dr. Somogyi Szilveszter polgármester a következőket mondta:

— A fegyverszüneti szerződés értelmében fogunk van minden stratégiailag fontos várost megszállni. Szeged a Tisza és a Maros összefolyásánál fekszik, fontos vasúti csomópont, természetesen tehát, hogy a város megszállása

meg történt. Emiatt senkinek sincs oka igazoltnak lenni, mindenki tartsa be a megszálló csapat parancsnoka által esetleg kibocsátandó szabályokat, akkor semmi baj nem történhet.

Végül dr. Temesváry Géza h. főkapitány véleményét kértük ki. A következőket mondta:

— Joguk van a franciáknak Szegedet megszállni. Nem mint ellenség, hanem mint rendfenntartók jönnek ide. Rendkívül fontos, hogy a lakosság, — miután ugyisincs oka az ellenkezőre, — a legnagyobb nyugalommal viselkedjék, mert ebben az esetben a megszállók is nyugodtak lesznek.

\*\*\*

Mint lapzártakor értesülünk, a Szegedet megszálló csapatok első szállítmánya kedden reggel hat órakor érkezik Szeged-pályaudvarra.

Tamás Rezső.

## Magyar katonák véres összeütközése az aradi román nemzeti gárdával.

— A román katonákat lefegyverezték. —

Aradról jelentik: Szombatról vasárnapra virradó éjszakán megérkezett Berthelot tábornok. Reggelig hálókocsijában maradt, reggel 8 órakor fogadta a város hódolatát. Fél tízig tartott a fogadtatás, akkor a tábornok kíséretével autón a Fehér-kereszt-szállóba hajtatott, ahol a román előkelőségek látogatását fogadta. A szálló előtt nagy tömeg állt, magyarok, románok vegyesen. Berthelot szobájába ment román díszőrség elvonult és csak néhány fegyveres román gárda maradt ott. A románok nemzeti dalokat énekeltek és magasan lobogtatták a különböző antantországok zászlóit. A magyar közönség soraiban fegyvertelen fiatal katonák is voltak, akik hangosan követelték, hogy magyar zászlót is tüzzenek ki és egy kis csoport a nem messze levő Lloyd-klubhoz ment, nagy diadalal elhozta az ott lengő magyar zászlót. Néhány román fiatalember felszólította őket, hogy vigyék el a magyar zászlót és amikor ennek a felszólításnak nem engedelmesskedtek, sárba taposták a magyar lobogót.

Amint híre ment, hogy a Fehér-kereszt-szálló előtt a románok meggyalázták a magyar zászlót, határtalan lett a fiatal magyar katonák izgatottsága. Rövid idő múlva már több száz főnyi fegyveres csapat kisebb csoportokra oszolván cirkált az Andrassy-téren. Egy harminc főnyi kis csoport magasra tartott nemzeti színű lobogóval Pop-Csicsó István lakása előtt várta Berthelot tábornokot, akiről tudták, hogy látogatást tesz Pop-Csicsónál. Valaki belélt a lakás ablakán. Pop-Csicsóné és gyermekei szerencsére a másik

A magyar csoport éppen két román csoporttal találkozott. A lövés után a tüntetők elvonultak. Tíz percig tartott csupán Berthelot látogatása, azután kiment az állomásra és kevéssel tizenegy óra után, két órával előbb, mint tervezve volt, elutazott Nagyváradra.

Ezalatt a főtéren leírhatatlan izgalom uralkodott. Berthelot távozása után a román díszbandérium és a román gárda zászlóerdők közepette megindult a vasút felé, hogy bucsút vegyen a tábornoktól. Kivonultak a magyar katonák is. A Salacz-utca és az Andrassy-tér sarkán a gárdisták szakasza összetalálkozott a vasút felé haladó román csoporttal, akik antant-zászlókat és román zászlót lobogtattak. Itt utolérte őket a magyar katonák és polgárok csoportja is a nemzeti színű zászlóval. A magyarok és románok kölcsönösen szidalmazni kezdték egymást, de a szőharcot pár pillanat múlva fegyverropogás szakította félbe.

Marculescu Tivadar hadnagy, a román gárdaszakasz vezetője kiadta a parancsot: **Tűzzel!**

szobában tartózkodtak és így a golyó senkit sem ért, amikor a román gárdisták

három sortűzetet adtak a magyarokra, a golyók azonban a pályaudvar felé igyekvő román bandériumot találták el. A sortűzre a magyarok is fegyverrel válaszoltak, mire a román gárdisták szétszöktek. Hanyat-homlok menekült az Andrassy-téren levő nagy tömeg is, a városban pedig még egyre ropogtak a fegyverek. Egy halott és tizenhárom sebesült maradt a Salacz-utca és az Andrassy-tér sarkán. A sebesülteket a kórházba szállították, ahol még három meghalt.

Meglakolt a vérengzés okozója: Marculescu hadnagy is. Még mielőtt a román gárdisták szétszéledtek, Igna Dezső, egy mosóintézet tulajdonosa, megragadta Marculescu torkát, kicsavarta kezéből a fegyvert és ezt kiáltotta:

— Ez a román vezényelte a sortűzet!

Erre a tömeg megrohanta a hadnagyot, ütötték-verték, ki hol érte. Marculescu a rendőrségre menekült. Fisch Mór a kórházba szállította, mert számos belső sérülést szenvedett. A magyar katonák és polgárok ezután dalolva, feltűzött szuronnal járták be a várost, ellátolták minden román zászlót, megállították az utcán a román jeltűnyel, vagy a román nemzeti színű szalaggal járókáló embereket és kényszerítették őket a jeltűnyek levételére.

A véres események hatása alatt Pop román főhadnagy még a délelőtti folyamán megjelent a katonai állomásparancsnokságon és kérte a parancsnokságot, hogy fegyverezze le a román gárdát, mert különben újabb, még súlyosabb összeütközés támadhat a román-magyar fiúk között. Az állomásparancsnokság Erdős hadnagyot küldte ki a Ferenc-téren levő román laktanyába. A magyar katonák megállták a laktanya előtt és sortűzetet adtak. Bennéppen ebédelték a román katonák, akik a városban történetekről és a lefegyverezésről semmit sem tudtak. Azonnal fegyvert fogtak, de amikor az ablakon át látták, hogy a magyarok túlerőben vannak, ellenkezés nélkül letették a fegyvert. A gárdisták elvonulása után a magyar katonák elfoglalták a laktanyát.

Délután már helyreállt a rend. Pop-Csicsók lakását magyar csendőrök és katonák őrzik. A polgármester hírdelményt tett közzé, hogy este hat óra után senkinek sem szabad az utcán járni.

## Bulgária szövetséget köt Jugoszláviával.

Bécs, december 30. Berni jelentés szerint a Berner Bund szófiai táviratot közöl, amely szerint Bulgária egy balkáni szövetség létesítése céljából csatlakozni kíván Jugoszláviához.

## Gróf Festetich Sándor az új hadügyminiszter.

Budapest, december 30. A kormány tegnap este minisztertanácsot tartott, amelyen hadügyminiszterre kinevezték gróf Festetich Sándort. Festetich hadügyminiszter a tegnap esti minisztertanácsban már részt is vett. Ugyanezen a tegnap esti minisztertanácsban autén miniszterre kinevezték dr. Szabó Oroszteszt.

Gróf Festetich egy újságról nyilatkozott programjáról és terveiről. A hadsereg a köztársaságé — mondotta — és teljesen megengedhetetlen, hogy egyes pártok a maguk céljaira használják föl a hadsereget. A mi én hadügyminiszter leszek, a hadsereg csak az összesség céljait és érdekeit szolgálhatja, külön célokat, külön érdekeket nem ismerlek.

## Abrahám Dezső államtitkár nem mondott le.

Budapest, december 30. Politikai körökben ma híre járt, hogy Abrahám Dezső igazságügyi államtitkár lemondott állásáról. Munkatársunk kérdésére az államtitkár kijelentette, hogy a hír nem felel meg a valóságnak.

## A szovjet-kormány megismételte békeajánlatát az antantnak.

Stockholm, december 30. Az orosz szovjet-kormány volt londoni követe: Litvinov, aki ezidő szerint Stockholmban tartózkodik, egy interjúban elmondotta, hogy néhány nappal ezelőtt az antant stockholmi követeinek jegyzékét adott át. Ebben a jegyzékben a szovjet-kormány megismétli az antanthoz intézett régebbi békeajánlatát.

A békeajánlat átadásával egyidejűleg Litvinov az orosz kormány nevében hosszabb táviratot küldött Wilsonnak Londonba és ebben a táviratban részletesen beszámolt a szovjet köztársaság helyzetéről.

— Bátor vagyok hangsúlyozni — mondja a Wilsonhoz intézett távirat, — hogy az ugynevezett vörös terror, amelyet külföldön hallatlanul tuloztak és félreértettek nem oka, hanem közvetlen következménye vagy eredménye volt az antant oroszországi beavatkozásának az önkéntes számára. Az egyik út a nyílt vagy leplezett beavatkozás folytatása a mostani, vagy még nagyobb mértékben. Ennek következménye az orosz tömegek további elkeseredése lenne, a mostaninál kiterjedtebb polgárháború: példátlan vérfürdők. A másik út, hogy a szovjetek Oroszország ellen emelt egyoldalú vádat pártatlanul mérlegeljék és megvizsgálják és a szovjetkormányval kölcsönös megértés alapján megegyezzenek. A munkások és földmivesek diktatúrája önmagában nem cél, hanem csupán eszköz az új társadalmi rendszer felépítéséhez, amelyben minden polgár, bár azelőtt bármely osztályhoz tartozott is, hasznos munkája esetén egyforma jogokat fog elérhetni.

Az orosz munkások és földmivesek nem tudják megérteni, hogy az idegen országok, amelyek azelőtt, amikor a cárizmus, barbárság és militarizmus egyedül uralkodtak Oroszországban, soha sem gondoltak arra, hogy beavatkozzanak az orosz ügyekbe, hogy ezek az idegen államok most jogosítva érezzék magukat az oroszországi beavatkozásra. Az orosz munkások és földmivesek el vannak rá szánva, hogy minden eszközzel szabadságukat a betolakodókkal szemben megvédelmezzék.

## Hajószülés ellen

csak az ártalmatlan Leinzinger-féle „Hajrestorert” használja. Ár 2.— K. Kapható Leinzinger Gyula gyógyszerárában Szeged Széchenyi-tér.